

Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica întâi după Rusalii, a Tuturor Sfinților

Cerul stă deschis de șaptezeci de ani deasupra meleagului neamului român ca să vină cuvântul lui Dumnezeu pe pământ, ca să vină Hristos împotriva hristoșilor mincinoși, ca să vină Domnul cu biruința Sa și cu zecile de mii de sfinți ai Săi, să vină cu cei din cer în oștiri îmbrăcate în in subțire, curat și alb, toți pe cai albi ca și căpetenia lor, ca și Mine, Cel credincios și Cel adevărat, și cu multe cununi împărătești pe cap precum este scris, iar din gura Mea iese cuvântul Meu ca o sabie ascuțită cu care să lovesc și să trezesc și să păstoresc neamurile pământului și să le cârmuiesc cu acest toiag de fier, și am nume scris pe haina de in curat și pe coapse: Împăratul împăraților și Domnul domnilor, o, și e priveliște de slavă cerească venirea Mea cu oștile de sfinți fără de număr, precum este scris să vin și să Mă judec cu satana, cu fiara, cu balaurul cu șapte capete, cu proorocul mincinos și cu toți acești slujbași ai lui antichrist, potrivnicul Meu de două mii de ani, de când M-a aflat și Mi-a pândit venirea ca să Mă biruiască și să fie doar el apoi, dar iată-Mă acum prinzându-l aici ca să-l leg burduf și să-l arunc în foc și pucioasă, precum este scris să-i fac lui și slugilor lui din toate vremile lui cele asupra lui Hristos, iar numele Meu cel minunat este *Cuvântul lui Dumnezeu*.

E praznicul venirii Mele cuvânt pe pământ, e praznic mare această masă de cuvânt cu care Mă așez pe meleagul român de șaptezeci de ani, iar în ziua aceasta a duminicii întâi după Rusalii Mă scriu în cartea cuvântului Meu, Mă scriu cu sfinții, cu duminica tuturor sfinților serbați bisericește după calendar în această zi și iată-Mă cârmuind neamurile pământului cu acest toiag de fier, care se cheamă *Cuvântul lui Dumnezeu* și le spun că se aude glas în cer venit de pe pământ și spunând: „*Vino, Doamne!*”, iar la acest strigăt prelung, iată, vin și găsesc furul peste tot ca să se tot îngrămădească și să fure tot mereu și de aceea tot caută cei ce sunt furi și tot dau să stea pe funcții și să fure și să sugă sângele celor strâmtorați și să slăbească poporul și ca să aibă furii pentru petrecerile lor tot timpul, și pentru ca să-și cumpere putere peste cei slabi, așa cum au făcut și cei din vremea trupului Meu care M-au vândut la călăi și la cruce apoi și au plătit ei cu bani blestemați soldații de veghe și i-au cumpărat ca să mintă și să spună că M-au furat ucenicii și că nu am înviat și ca să se păstreze ei în funcții înalte, o, dar nu le-a mers mult, că a venit pentru fiecare mânia pentru fapte, iar Eu, Domnul, sunt viu în vecii vecilor și iată-Mă cuvânt peste pământ acum, la sfârșit de timp, și cârmuind lumea cu acest toiag, o, și nu știu cei de pe pământ această taină, nu știu orbii, dar vine o zi când vor vrea să dea ca Zaheu nu jumătate, ci toată averea lor luată prin furt, din grămada țării strânsă, de la sărmanii de jos, o, dar nu vor mai avea atunci ce să facă cu ea, că nici pe păcate și pe petreceri deșarte nu o vor mai folosi, o, și ce veți face voi, cei furi, ce veți face după atâta vreme a voastră depărtată de cer, de Dumnezeu pentru viață cu păcat, furând de la cei mulși de voi ca să trăiți voi și să vă cumpărați scaunele puterii vreme după vreme?

Iată, vine Domnul pe pământ cuvânt, vine cu sfinții în oștiri în zeci de mii, o, și n-am unde să găsesc să-Mi plec capul, că nici slujitorii de la altarul sfânt nu sunt pe potrivă să Mă primească, să-Mi deschidă, căci Eu am trăit sărac, înlăcrimat și alungat și răstignit de cei potrivnici de atunci, și nici azi nu am frați între ei asemenea Mie la purtare, la milă, la iubire, chiar dacă sunt Dumnezeu mare și puternic în cer și pe pământ, iar ei nu Mă primesc, nu vor să-și piardă întâietatea și puterea peste turma creștină între pământ și cer, dar Eu vin și tot

vin și dau să-Mi fac turmă, o, că nu mai am și trebuie să-Mi fac și să-i fiu Păstor și să ies cu ea la pășune și să Mă arăt cu lucrul împlinit înaintea Tatălui, precum este scris, și apoi să sun gongul nunții și să pun masă sfinților și oștirilor cerului și să se îplinească Scriptura de cer nou și de pământ nou și de Ierusalim nou, iar dacă așa este scris, așa trebuie să se îplinească și de aceea vin.

Această venire a Mea se așează și lucrează pe pământul român și unește aici cerul cu pământul în țara venirii Mele cuvânt pe pământ și Mi-e dragă țara aceasta și este ea draga Mea, frumoasa Mea, casă de oaspeți pentru cei veniți din cer prin venirea Mea cu sfinții, și Mă scriu în ziua aceasta pe pământ aici, în duminica tuturor sfinților, cu ziua de duminică a acestei sărbători a anului 1923, ziua când s-a născut între oameni Verginica, trâmbița din care Eu, Domnul, am sunat douăzeci și cinci de ani peste pământ și Mi-am așezat cuvântul venirii Mele și a fost el scris în cartea sa.

A crescut apoi Verginica sub grija Mea cerească de peste ea și am pregătit-o apoi cu cei din cer ca s-o fac trâmbița lui Dumnezeu și să-Mi aduc prin ea spre știre planul Meu de venire și toată grăirea și împlinirea lui. Am legat toate cele trei vremi ale cuvântului Meu început prin ea în anul 1955 și până în anul 1980, când am coborât cu cei din cer și am luat-o între sfinți. Am ridicat apoi pe surioara cea dintr-o rădăcină cu ea și Mi-am legat pe mai departe firul cuvântului Meu, până ce a fost să stau pe nori deasupra și să-Mi slobozesc pe mai departe cuvântul și să-Mi fie așezat în carte prin cei care veghează venirea Mea la ei și cuvântul gurii Mele și trimiterea lui peste pământ, o, și vine sărbătoarea cea de șaptezeci de ani a cuvântului Meu peste plaiul român și-Mi pregătesc priveliște dulce ochilor tuturor care se vor apropia să vadă și să știe locul în care am cuvântat pe pământ în anul 1955 primul Meu cuvânt prin trâmbița Mea, și apoi tot timpul celor douăzeci și cinci de ani cât a stat ea sub focul venirii Mele pe pământ cuvânt, și i-a fost mare suferința și multă i-a fost lacrima, că mult popor venea și trecea și multă suferință rămânea în urmă tot mereu, de atunci și până azi, căci așa este cu Dumnezeu, este cu cruce ca și Păstorul Care păstorește pe cei de sub crucea venirii Lui de acum ca să cârmuiască cu cuvântul Său neamurile toate precum este scris.

Vine Domnul și lucrează în mijlocul tău lucrarea venirii Sale pe pământ, neam român. O, caută să te întâlnești cu Mine la această fântână. Am multe să-ți spun și să le porți, căci a venit această vreme și s-au copt roadele ei și stă cerul lucrând pe meleagul tău, și lucrează toți cei din cer pe vatra ta, iar Eu, Domnul, șed pe scaun de domnie și spun: Fac toate lucrurile noi și scriu cuvântul Meu în cartea sa cea de azi, fiindcă aceste cuvinte sunt vrednice de crezut și sunt adevărate, și încă spun: Eu sunt Alfa și Omega, începutul și sfârșitul, iar celui ce îi este sete îi voi da să bea fără de plată din acest izvor al vieții și voi fi Dumnezeu lui, iar el va fi fiul Meu, precum este scris pentru vremea aceasta a venirii Mele cuvânt pe pământ ca să-Mi zidesc un popor mireasă și să vin la el să-l păstoresc și să-i dau de lucru să-Mi împartă pe pământ acest cuvânt ca să vină împlinirea lui.

Te port pe brațe, țara Mea, ca să te ocrotesc, ca să te găsesc frumos, cu podoabe de sus înaintea popoarelor pământului. Pace ție îți dăruiesc acum și mereu! Te cuprind de peste tot, de pe pământ și din cer te cuprind. Mai departe de tine este altceva, iar tu ești minunea Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, de la început și până la sfârșit, și scriu pe pământul tău cuvântul Meu, și Eu sunt Alfa și Omega pe pământul tău și aici îl prind pe omul antichrist și Mă judec cu el, precum este scris în Scripturi să împlinesc biruința Mea asupra lui și asupra balaurului cu șapte capete și a hristosului mincinos, a celui care a botezat lumea toată cu otrava lui fermecătoare ca s-o scoată de la Dumnezeu, numai că Eu vin cuvânt pe pământ și-i trag la Tatăl pe cei care aud și vin și-și însemnează peste viața lor numele Meu cel de azi: *Cuvântul lui Dumnezeu*, toiagul cu care păstoresc și vestesc vremea minunilor mari și țara luminii, pe tine, țara Mea română, o, și nu se va afla vreun ungher pe pământ care să nu afle

că Dumnezeu vine la tine și grăiește peste pământ și cheamă la viață de rai pe cei zdrobiți aproape de tot de tăvălugul lui satana, dar Eu, Domnul, pregătesc loc unde nu este durere sau tristețe sau lacrimi, ci numai Dumnezeu este și numai cei ce Îl iubesc pe El, numai El și ai Lui din loc în loc pe pământ, iar satana va fi aruncat în focul în care arde pucioasă precum este scris.

Pace ție, țara Mea română, casa Mea de la sfârșit de timp, iatacul din care Eu, Domnul, ies peste pământ și peste popoare ca să le spun în lung și în lat: Pace vouă, popoarelor învrăjbite! Ce cugetați între voi? Care dintre voi vreți să fiți mai mari, mai cu putere? O, este scris despre cel mai mare ca să slujească tuturor și să-și împartă veghea cea bună. Așadar, băgați-vă săbiile în teacă! Nu uitați cuvântul lui Hristos: *«Cine scoate sabia va pieri de sabie»*, așa am spus.

O, pace vouă, popoarelor și căpeteniilor de peste popoare! Nu pot fi mari oamenii. Veniți-vă în fire ca să vă înțelegeți măsura și să nu mai visați mărire, căci trebuie jertfire, doar jertfire frați pentru frați. Nimeni nu poate fi mare între oameni decât cel a cărui mărire vine de la Dumnezeu, iar voi v-ați luat și v-ați dat unii altora măririle și ați lucrat cu ajutorul și puterea lui mamona și de aceea sunteți fiii săi, slujitorii și stăpânii banului și gândiți că banul este puterea peste toate și de aceea v-ați învățat cu multul prin această putere. O, nu! Vai vouă! Nu vă înșelați, și deșteptați-vă cât ar fi să vă mai lase vremea.

Așadar, luați îndemn ceresc, luați de la Dumnezeu, că am lăsat pe pământ pilda lui Zahau vameșul care a spus la întâlnirea lui cu Mine: *«Jumătate din averea strânsă mie o dau pentru săraci, Doamne, iar dacă am nedreptățit pe cineva câtă vreme am strâns, întorc împătrit»*. O, cum adică împătrit? Adică tot. Așadar, nu ești în lipsă nici tu, țara Mea română, nu ești dacă cei care te-au furat ar pune înapoi în hambarul țării cele furate pe nedrept. Auzi tu?

Ascultați acum ce vă spun și credeți apoi: O, nu vă trebuie averi. O pâine și o haină și un adăpost de vreme rea vi le strângeți prin muncă și ca să fiți drepti și ca să nu fiți păcătoși prin păcatele care vin de la duhul lăcomiei și al trufiei.

Vine plata pentru faptele vieții. Împăcați-vă cu Dumnezeu și cu voi înșivă, căci aceasta este singura înțelepciune a celor înțelepți, iar celelalte sunt deșertăciune și goană după vânt precum este scris. Amin.

O, iată cât iubește Dumnezeu! Fugiți de averi! Vă învață Dumnezeu să fiți ca El, și nu mai mari ca El. Rugați pe săraci să vă împace cu Dumnezeu și cu veșnicia în care nu este durere și tristețe și suspinuri cu lacrimi, că vine Domnul pe pământ cu sfinții în zeci de mii ca să se învețe cu cerul și cu bogăția lui toți cei de pe pământ.

Dezlegați-vă de legăturile cu care singuri v-ați legat voi, pământenilor! Luați-vă cetățenie cerească pe pământ! Faceți loc cu voi lui Hristos și oaspeților cerești, care umblă cu El în cer și pe pământ și scriu prin îngeri faptele oamenilor și se aleg faptele la dreapta și la stânga pentru ziua judecății faptelor, precum este scris.

O, deșertăciune a deșertăciunilor, ajunge! Vine veșnicia, iar Cel ce șade pe scaunul de domnie, zice: *«Eu fac toate lucrurile noi, și să se scrie prin îngeri acest cuvânt și să-și scrie numele în cartea vieții Mielului toți cei care se aleg pentru Hristos, acum și pe vecii»*.

O, n-aș mai vrea, n-aș mai vrea să sfârșesc grăirea Mea, și binecuvintez iar și iar lucrarea gătirii grădinii de rai de la Maluri, locul cel dintâi în care am coborât acum șaptezeci de ani trupul și cuvântul Meu, și pe care îl gătesc acum ca să Mă arăt cu el și cu binecuvântarea acestui timp peste cei ce se vor strânge în jurul cuvântului Meu aici, căci în ziua aceea voi arăta privescerea și povestea cuvântului Meu pe plaiul neamului român și va fi o dulce zi de petrece sfântă la Maluri, în sătuțul din care a răsărit mlădița cea nouă, trâmbița Mea Verginica, o, că venise vremea să vin și-Mi trebuia cărarea aceasta și voi sta cu povestea Mea și a

ei în sărbătoarea cea dulce de la Maluri și va fi zi de praznic ceresc și românesc și multă mângâiere va fi peste tot, căci ea se va împărți și va mângâia.

Pace, fiilor din cetate, pace vouă! Zoriți, încă zoriți ca să vină sărbătoarea, fiilor! Zoriți lucrul care a mai rămas. Am grijă tot timpul de voi. Așa să aveți și voi de Mine și de cei din cer, care așteaptă copleșiți de dor, fiilor.

Pace și iarăși pace peste tot pământul, pace din cer peste pământ!

Pace și încă pace multă peste țara română, pace din cer peste ea!

Și pace peste cetatea cuvântului Meu și peste voi, cei ce primiți pe Domnul cu venirea Sa la voi, o, fiilor! Amin, amin, amin.

02/15-06-2025